

[Socialministeren.]

praktisk talt ikke vil blive gennemført noget, som støder paa afgørende Modstand hos det Udvalg, der nedsættes i Henhold til § 3. Dette Udvalg bestaar af en af Socialministeren udnævnt Formand, 3 Medlemmer udnævnt af Dansk Arbejdsgiverforening og 3 af de samvirkende Fagforbund. Denne § 3 yder jo ogsaa den fornødne Garanti mod den Frygt, der fra flere Sider er kommet frem, Frygten for, at man i Virkeligheden ad denne Vej skulde forsøge paa at faa udført en hel Del Arbejder, som naturligt burde og skulde udføres gennem de normale Arbejdskontrakter. Det er baade Arbejdsgivere og Repræsentanter for de samvirkende Fagforbund interesserede i ikke vil ske, og Socialministeren er det jo ogsaa. Selv om han gerne vil have, at saa mange unge som muligt kommer ud paa denne Maade, er han interesseret i, at dette ikke sker, at han ikke kompromitterer disse Foranstaltninger ved at godkende Arbejder, som i øvrigt havde den bedst mulige Udsigt til at blive gennemført paa normal Vis. Jeg synes derfor, man maa sige, at Forslaget her følger de Linier, det er naturligt at følge herhjemme, og at det i og for sig ikke tager Hensyn til noget andet bestemt Forslag fra noget andet Land.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti henstillede, at man havde Øjnene aabne for, at man ikke herved trak de unge fra Landet ind til Byerne. Jeg skal gerne for mit Vedkommende love, at jeg skal være opmærksom herpaa. Jeg indrømmer, at denne Bevægelse i Forvejen er foregaaet i alt for uhyggelig stor Udstrækning, saa jeg er mest interesseret i at fremme netop den modsatte Bevægelse: at faa de unge fra Byerne ud paa Landet igen.

Saa sagde den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at det afgørende vilde være, at man kunde finde de rigtige Ledere, og at man sikkert burde uddybe dette Spørgsmaal nærmere, i hvert Fald i Betænkningen. Det har jeg ikke noget imod, men jeg tror ikke, det er helt let at gøre det teoretisk. Forholdet er efter min Mening det, at der ikke er nogen større Fare for, at man ikke vil kunne finde de rigtige Ledere her i dette Land, hvor der er Tusinder af Mennesker, der i Forvejen er beskæftiget med paa forskellig Vis dels at undervise, dels at opdrage de unge. Jeg tænker her paa de talrige Ungdomshjem, Børnehjem o. s. v., vi har — og hvor der for Øjeblikket vel er et Tusind ledige unge Lærere, som vel i høj Grad vil søge at deltage i et saadant Arbejde, som der her er Tale om. Jeg tror,

man her kan lade Udviklingen gaa sin Gang, det vil sikkert komme af sig selv. Der er saa mange, der er interesserede i at være Vejledere og ogsaa Ledere for de unge paa dette Omraade, saa jeg nærer ikke nogen synderlig Frygt for, at det ikke skal gaa, og jeg tror ikke, at man her skal sætte for snævre Grænser, selv om det kun sker i Betænkningen.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte dernæst, at det var urimeligt at lovgive om, at de arbejdsløse skal have Del i Ledelsen, i hvilken Forbindelse den ærede kommunistiske Ordfører selvfølgelig supplerede ham derhen, at det var urimeligt, at andre end de arbejdsløse skulde have Ledelsen. Jeg tror, det er rigtigt at sige, som man siger i Forslaget, at hvor Forholdene gør det rimeligt, bør de arbejdsløse have Adgang til at deltage i Foranstaltningernes Ledelse. Jeg kender Forholdene paa Ungdomshjemmene, der jo sorterer under Socialministeriet, og jeg har set, i hvilken Grad det vækker disse unge Menneskers Interesse, at de faar Del i Ledelsen. Jeg havde Lyst til en Dag, hvis jeg faar Tid, at invitere den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, hvis han vil lade være at tale Politik, ned f. Eks. paa Flakkebjerg og se, i hvilken Udstrækning de unge dernede, som ikke er stort yngre end dem, der her er Tale om, har Del i Ledelsen, endog paa en saadan Maade, at Lærere er Medlemmer af Foreninger, som de unge staar i Spidsen for, og hvorledes dette i det hele har formaaget at skabe Interesse hos de unge. Derfor tror jeg, man skal sige, selv om det kun er som et Programpunkt, at hvor Forholdene gør det rimeligt, bør man i vid Udstrækning trække de arbejdsløse med op i Ledelsen.

Jeg har i det hele taget kun Grund til at være glad for de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti; kun en Ting sad jeg hele Tiden og gruede for: om der ikke paa et eller andet Trin af Talen vilde komme et Krav om at faa Regeringens almindelige økonomiske Politik oplyst, før man kunde gaa med. Og det kom ogsaa til allersidst. Maa jeg sige dertil, at jeg er saa vant til at afvise dette Krav, saa jeg vil ogsaa tillade mig at gøre det nu, dog med Henvisning til, at det ikke kan vare længe, før Tillægsbevillingslovsforslaget og forskellige andre Lovforslag vil give det ærede konservative Parti de fornødne Oplysninger, men jeg haaber ikke, at Ventetiden skal forhindre det ærede Parti i hurtigst muligt at gennemføre det foreliggende Lovfor-